

Sind — 3 f.
 Postiga — 5 f.
 100 lehte — 2 r.
 100 postiga 250 f.

Tuule tiimul

Telemise adreß:
 Нарва, Н. Петр.
 д. № 70. Т. М.
 Францдорфу.

Lõbusad lood ja tarwilised teadused igale ühele.

Toimetanud G. M. Franzdorf.

Tutvustus.

Tuule tiimul
 Mõtte wiimul
 Raugele ma lendaksin.
 Sinna maale
 Sinna raale —
 Kusa kalli leiaksin.

Tuule tiimul, — kes ei tahaks küll nii ruttu kui tuul — edasi tormata? Kes ei soowiks täna siin, homme seal olla? Paljud, paljud — iseäranis aga kõige enam armas-tajad! On näituseks üks nendest Wirus, teine Harjus — üks Peipsi piiril teine Wiljandi wäljal — siis ei oleks neil küll muud soowi südames, kui et tuule tiimul, et mõtte wiimul — kallisejega kokku saaks.

Tuule tiimul tahaksime ka meiegi kalli sugurahwa jekka wälja lennata, tuule tiimul ka neile nii mitmekesist undist pakuda, küll jutujumel, küll kõne kõmal, küll õpetuseõhinal, küll näitusenaginal — ühesõnaga me tahaksime püüestestena igast asjast midagi tuua, midagit luua, — kui palju see meil korda on läinud, ehk mitte — seda otjustagu see, kes waemaks wõtab, seda weikest lendlehekest läbi waadata. Kellel aga jeda uudist nähes, kriidituse, ehk hurjutuse tuju peale tuleb, see jaatku oma kriidikalised anded otsekohe: *Нарва, Книжная торговля Францдорфа* ja ta jaab nende peale kohase wastuse. Kellel aga kaastunnet põue paisub, kes ka nagu rahwale midagit, jäherdust, ära öölda tahaks — aga tänini veel mitte omale kohast paika ja wastu wõtte kohta ei ole leidnud, ka needki käigu sellesamase, ülemal ööldud

adresfi järele. Tänuks patfin waimus iga ühele kätt, kes nii ehk teistiti mulle nõuu ehk jõuu poolest abiks püüawad olla! —

Narwa linnas,
 Lehekül — 1902 a.

Teie tutaw ja sõber

G. M. Franzdorf.

TV
 TOIVO VAALMA
 KOOLIST

1 Mail 1902.

Kange põhja tuul keerutas paksu tolmu maast üles. Loomad ja linnud pugesiwad warju paikadesse. Ka inimesedki ei suutnud tuulele ja tolmu vastu panna — ka nemadki püüdsiwad, kuhu keegi juhtus — warjule pugeda.

Minult üksjalk inimesi ei näinud jeda looduse wiha kartwat, julgelt seisiwad nad, mees mehe kõrwal, Peetriplatsi nurga peal ja waatasiwad juure uudistusega üht etendust, mis kahe leiwategija wahel ette oli tulnud — pealt. Kas nad küll leiwategijad oliwad, jeda ei wõi finnitada, aga nende walgeist jahutolmustest riietest wõis jeda küll kindlustada. Need kaks meest oliwad küll wist mõlemad Maiede pojad, sest nagu nende tammumisest arwata wõis, oliwad nad Maie liiku joonud ja „kämmedasiwad“ nüüd nii mehiseft teineteist, et ninad tattis piäs.

Kui kaaklejad lähedal oleva maja-
seinte ja akante vastu püüdsivad
tuetada — siis tõukas neid sealt
üks hoopis tugewam, paksem ja pit-
kem, walgetolmuga kaetud isik—juure
hooga eemale ja ikka nii hoogvasti
ja osawasti, et kaks riukukke mitmele
korrale vastu kiwidega kaetud teed—
uulitsjat — küljeli, kápili ehk seljali
pidiwad kukkuma.

Nii oli paksmees kaaklejaid ju mõne
korra maha rabanud, kui ühel korral
teine neist nii osawasti maa peale
prantsatas et kulmust werd kui ojust
wälja purskas!....

Kedagit ei näitnud see lugu kohku-
ma ajawad, — kaski ei öölnud „ah“
ehk „oh“ — see näis ju nii iga-
päine olema, et selle üle ei pruugi
oheldagi!....

Kaakleja, kelle kulm punane 'aigas
oma „ammetipõllega“ üle näu ja
tungis jällegi oma wastase kallale.

Keegi wenelane läks mööda ja
lausus: „*наша возьметъ, хоть морда
въ кробу!*“ See on: meie mees wõit-
leb ehk olgu nagu puru!...)

...Ja ilma were pääle waatamata
langes teine kaakleja werisele kaela,
suutles, kaisutas ja sõnas:

„Eks ma öölnud Wolodja — ära
minuga hakka — mina mees ham-
mustan kibedast!... Pea seda nüüd

meeles!... Ja lähme kraani alla, ma
aitan sind werest puhtaks pesta!...
Läksiwadki.

See oli eimesel Mail 1902 a.

6 Mail 1902.

Uina wäristuse kuma käib üle
aimukama, arusadawama inimeste-
kihtide, kui kuulma, nägema peame
et jällegi saadana sulased ühe tähtsa
riigitue, ühe tugewa ja kõikumata
meelse mehe meie sifemiseasjade mi-
nistri — ära on tapnud! —

...Seda tähelepannes peame küll
kõik oma käed kokku panema, silmad
ülesse.— „nende mägede poole tõstma
kust meile abi tuleb“—ülesse taewa
poole tõstma ja paluma: „Oh Ju-
mal hoja ja kaitse meie kallist keisri
Härrat! Anna temale tugewat jõudu
wappert südant ja tarku ning truid
teenreid ja sõnakuulelikuid alamaid.
Anna et sõgedate ja segajate meeled,
mõtted ja keeled selgineksiwad—auuks
maale kiiduks riigile ja toeks Rigi-
isale!...“

See olgu meie püham, palawam
palwe tema sünnipäewal. W. K—a.

Nii lähwad rahwad.

Kuld tähed langwad tähte järel
Weel säravad—siis kustuvad—
Ja uued paistwad nende järel
Ja jälle taewast langewad.

Nii lähwad rahwad rahwa järel
Siit aja hõlma uinuma —
Ja uued tõuswad nende järel
Ja jälle suikwad surmale! —

Palwe.

Kui elu ära tüütab
Siin ohaklisel teel —
Siis palwe lootust süütab
Mu usu künlal weel.

Ta imeline wägi
Teeb hinge kergemaks —
Teeb südant sõna läbi
Weel palju röömsamaks.

Kus keerubimid hüüdwad
Ei keski sinna saa —
Kes kulla läbi püüdwad
Maailma lunasta!...

Suur, kallis, puha, palwe
Kõik sinna wiia wõib, —
Kes elu mures talwe —
Ja taewas, möttes, käib! —

I. Kolmsar, Krimmist.

Miks!

Miks kaldale tungid oh laene
Kas meres sull wähe on maad?
Siin kaldal, oh usu sa waene
Küll koledast kolkida saad!

Oh waata kuis sinugi wennad
Kes kaldale tormawad eel —

Kuis purustult, lõhutult, keewad,
Nad kaljuse kalda ees — teel!..

T. F. Küla.

Kah unakangelased!

(Pildike ulitfalt).

Efimesed kewade päikese kiired joendasiwad maa pinda.

Dumi oli ära fulanud; maast tärkas noort rohtu üles.

Kõik ilm ja elu oli liikuwusel, tegewusel.

Ma astusin omast tuast wälja. Ja kes suudaks siis umbses. tuas istuda, kui loodus hõiskab, eluneb?...

Mu tee wiis mind nii wõlba. „Surwamäest“ mõeda.

Seal oli kaunis kogu suuremaid inimesi koos, mehed kui ka naesterahwad. Nad kõit oliwad waiksed kahwatumate nägudega ja mõnel ka filmadki unised ja kriimustatud, — werised...

Mis nad siin seisawad? Mis ootawad?...

Ah ja — siin on ju „kafonna“ — sest nendel igauhel wahib tühjaks joodud pudelikael jalalikult taskust, põlle, ehk rätikku alt — wälja!...

Nad ootawad „kafonna“ lahti tegemist.

Laps ootawad pealegi — on ju neil nii mitmelgi weel eelsest purjutusest pea haige, filmad unised ja ära kriimustud — werised — tarwis ju parandada! Sest — kes kellelegi haawu lööb — selle kohus on ka neid jälle ära parandada!...

...Gemat kätsewad poisijõmpsiwad.

Astun nende poole.

Parajaste on fija täies hoos. Üks kaunis priske punetawa põskedega poisike otsib ja otsib oma „pluusa“ sügawast rinnatastust ja sõneleb:

„Tüll ma sulle, tulabile näitan; las ma aga nua tastust tätte saan!... Dota — oota; äla ada nüüd putted tee?!... Või tina titta nina julded minule walas võlida?!... Tas ma tinnu tanu waldil täinud?!... Tulat wõttu ta tastu — ei ja nuda tätte!“...

„No otti — otti, eda minadi ei mada“ — wastab üks tulipunaste juustega poisikene. Aga siiski astub hirmudes eemale. Arwab wist et ega poisike siis nalja ei tee, kui nua kätte saab.

Esimene kobab aga oma tasku kallal edasi.

„Tulat teab, tuhu mu nuda on jäenud!... ma sulle näitats!“...

„Tüll ei oleli nuda — aga minul on tod u hea nuda oota, oota tiin, — ma jootsen ja tuan oma nua ja — tiis hattame peale!“...

Ja mõlemad poisikesed wadisiwad minema, üks lähidal olewasse maja hoowi, teine aga mõõda pitkemat uulitsat alla poole.

„Waata kus nuariütliid“, ütles minu lähidal seisaw wanaeit.

„Näha on! Ja mis te arwate et nad mõne filmapilgu pärast seie tagasi ei tule ja nugasid proowima ei hakka? Ja imelik, et kumbki dieti weel rääkida ei mõista — aga nuaga, waat, sellega tarwis koge wälja tulla!... Kas te tunnete neid?“...

„Mina jeda esimest küll ei tunne, aga jeda punaste juustega tunnen küll. Tema wanemad elawad minuga ühes majas“.

„Kas ta on siis ka ju riiakas ja õel poisike?“...

„Mine ja nüüd tea — aga seal ta ongi. Eks küsige ise, mis mina teiste lastest head ehk halba rääkida tean!“... jeketas wanakene ja läks oma weeämbritega edasi.

Ma astusin punapea juurde ja küsisin.

„No kus nuga jäi?“...

Pois wahtis helehiniste filmadega mulle otja pühkis warukaga oma ninakest ja lastis pea alla ning sõnas:

„Ja ema ei annud nuda!“...

„Ütle emale, et ta millalgi sulle nuda ei annats, — säh sulle kopikas ja ära ja ise ka enam nuda otjima mine, muidu lähed wangi!“...

Poisike ei lausunud sõnagi — waid jooksis ruttu hoowi. —

Sarjutage —

oma lapsi maast madalast kindlale, korralisele ja wiimimata sõna kuulmisele! Sõnuta ju maast madalast pisukesest peast nende wäikeste jüdametesje tahtmise ja töötamise wõimul! Rõnelege aimult laste kuuldes häist asjust, ärge jallige jeda, et lapsed laiali juul pealt kuulawad, kui teie mõne wanema inimesega juttu ajate! —

Laps, kes ju maast madalast, pisukesest peast on sõnakuulmisele koolitatud, ei ütle mitte oma isale, emale, wennale ehk õele

„mina sinna ei lähe! Mina jeda ei tee!“... Ei — tema lähed koge ilma pitkema jututa

ja teeb, ehk täidab jeda, mis temakesele teha on kästud.

Laps, kes wanema inimeste jutustamist, ilma tööta, pealt kuulab, arwab ennast ka wanemaks inimeseks. Ja nii saab temale see weresse kaswatatud, et ta siis, kui keski juhtub tuppä tulema, ka oma töö murka ehk käest ära paneb ja pältkuulajaks hakab, kui ei saaks üks asi, üks jutt mitte ilma temata ära diendatud, ära räägitud, läbi tehtud.

Need on pisukesed, aga siiski filma tor- kawad nähtawused. Meie peame kõige

kindlusega selle kuldse wanaõna täitmise poole püüdna tüürida, mis nii käib:

„Tütarlaps tööta — kui käija ilma wööta“!...

Pidage seda hoolega silmas. Ei ole suurem kunst lapsukesele ifka ja alati midagi kätte ja teha anda, aga lapse peale mõedub see ime suurte ja hea tagajärgedega. Ta teeb lapsest kombelise rigikodaniku, annab talle ise oma ette seiswa tööstuse kindluse ja „leiwakannika“ kätte — mis nüüdsel, tibatol ajal, omast kohast palju wäärt on!...

Mõtte-terad.

Rülmuse ja kiirdelise oleku wahel on weel üks kohakene ja see on — rahu rand!...

Edewate naesterahwaste kohta, kes end häbewuse kätte olla kinni katawad, wõib küll öelda: „Sõjamees sureb — aga alla ta ei anna!“... Aga auusameelsete otsekoheste kohta: „Kõik on kadunud — auu aga peastetud“!...

Jakob Priidam.

Unustada — see tähendab, et sõjamees ehk laewawägi — oma endisesse kodusse ja sadamasse jälle tagasi on pööranud.

Meelesuurus awaldab siis end, kui keegi oma weriwaendlastele andeks on annud.

Rabedus tõstab siis healt, kui armastus waitib.

Leidused.

Proh. Beringi uuem leidus.

Praegu kannab telegrahw tuule tiiwul kuuldust üle maailma lajali, et proh. Bering on nüüsguse abinduu, ehk rohu ülesse leidnud, mis loomade kattu, muhu-tõbe jne. ühe sõnaga igasuguse katkunaulise ja külge hakawa haiguse wastu mõeduda. Omast suurest ja üli wäga tähtjast leidusest on tema juured raamatud kirjutanud, mis nüüd Maarburis, Saksamaal, trükitaakse ja peagi sadatuhandate eksemplaride wiisil mööda maailma lajali lahutatakse. Ra

on tema Rootsimaa pealinnas Sthokolmis omaist leidusest pakkad kõned pidanud. Ja nendest kõnedest järeldatakse seda wäga tähtjat, kõrget ja kuulsat teadet — et ommeti abinduu käes on, mis loomade katkutõbe wastu mõjub. See abinduu jaada nüüsama pruutimisele wõetud kui inimeste seas — rõugepaneminegi. Ja kellel ei oleks meie päiwil see suur tähtsus juba tutaw küllalt, mis rõugepanemine inimese soole teeb? Kui wäga suur tähtjas ja tänuwääriline ei saa küll pr. Beringi uusleidus ta loomariikis olema. Ju nüüd kuulduw Saksamaalt et seal pr. Beringist ülesse leitud limaga — misjugustest osadest ta küll koos on, seda ei ole weel awaldatud — seal suuremõdulisemalt loomadele rõugeid tahetaks hakata panema.

Hea asjale — head edu! —

Uus lendmise masin, olla nende päewade sees, kellegist isand Willardist ülesse leitud. Tema ei pidada mitte nüüsgune olema, kui seniised ümmargused, ehk ta figurikujulised õhupallid — ei, tema pidada hoopis naesterahwa pääwarjude taoline riistapuu olema, kellel all „wrijiniid“ ja wars’ki — kepp ei puududa. Päewawari ei pidada mitte aga kumer olema waid otsekohene. Ja warrekülge pidada kaks kohta, ehk jalku, ajendatama — mille ülemise jalku külge tuulelaewa, wõi lendmise masina juhitaw, tüüritaw ja käima pandaw jägu on. Alumisel jakkul istuwad aga reisijad. Edasi minnes — muidugi lemmates, tule tiiwul weel pealegi — panna juhitaw masinist oma „laewa“ wõi „masina“ ümber keerama ja see päewawarjuline masina ümber käänamine hoidagi, et lendaja oma masinaga maa peale mitte maha ei kukku.

Eks kuuleme, kas tema uuel lendamise wargil paremat õnne on, kui teistel tema jugustel enne teda! —

Wahepalad.

Armukade mees. Alwilla külakeses, kõige kõrgemal Apenini ladwal, elada üks mees, ameti poolest kingsepp, nimega Tessomon, keda kohus rahurikkumise pärast 25 päewaks por-kasse mõistis. Aga enne kui tema Tessomon, istuma läks, wõttis ta kätte ja tagus kõik wäljakaigu kohad, usjed ja ulualused, hooi wärawad

ja jalgwärawafesed, suure hoolega kinni, et keegi tema majasse, ei ka sealt välja ei peajeks — ta jättis ainult weikese augukese hoowi wärawa sisse, millest majas olewaile, naese ja kahe lapfufesele süüa ja juua wõiks anda. Ja seda toob neile üks lihniku wäikene pojukene kätte. Kui kohane politsei sellest ise wiisiliseft wangistuseft kuulda sai, oli tema esimene töb, wangis olewaid wabaks lastma hakata. Ja kui sellest ettewõtteft wangis olewale kingseppale teadust sai wiidud, kargas see kui hull püsti ja ahwardas end koha ülesse puua, kui keegi tema naest julgeks wabastama hakata. Ja politseil ei jäenud muud üle, kui asja endisele olekusse jätta: mees wangimajas kinni ja naene jälle oma elumajasse wangi.

Mine saa räägi weel et armastust ja armu kadestust maailmas ei ole! —

Kümme käftu — terve olla.

Dr. Dürforne on järgmised kümme käftu kofku seadnud, mille järele elades, inimene terve pidada olema ja — kuni sada aastat wanaks saama:

1) Üleüldised määrused: Tõuse wara ülesse ja tee terve päew tubliste töb.

2) Hingamise määrused: wesi ja leib, hoiawad meie elu — aga wäga soowitaw on puhas õft ja päikese paiste.

3) Sõdmise asjus: Mitte wähe, ei ka mitte palju süüa, aga mis süüa see olgu toiwet, rammus.

4) Jhu puhastus: Puhtus peab inimese ülewel, ta ei lasse teda mitte wanaks ja näutuks saada.

5) Unest: Paras puhkeaeq annab jõudu, kofutab, karastab ja korreldab, tema mõtte käftu ja luulelendu; kuna aga wäga kauane aelemine inimest waewab ja wanandab.

6) Riieft: Hästi tehtud, keha järele seisaw riie hojab inimest külma eest ja peab ihu soojuse parajal kraadil. Piigistaw on aga kui wangikojad, inimesele piinaks ja waewaks.

7) Elumajast: Puhtus olgu seal esimese — pulga peal. Puhtus tuas, kambriks, hooiwis ja aias, — siis wõib terve olla.

8) Jsewalitjuseft: Ole oma meele südamega ja keele — kuningas 'ära lasse end õigesti raast ja otsekohesest teest, südametundmatuse tee peale wadada, meelitada ja awadleda.

9) Meele olust: Rõõmus, lustiline ja rahuline meel, see käigu ikka kõige eel. Res kõik puidused alla jõuab suruda — see on terve ja lustiline — lõbus mees. Kurbtus ja mure — wiiwad hana poole.

10) Tõöst: Kui ja mõtte ehk waimlist töb teed, siis ära jätta käsa ja ka kehalist töb mitte unustusesse; aga kui ja kättetõbga omale eluilespidamist teenid, siis ära jätta mõtte- ja waimuwalda ka mitte waefeks lapseks.

Kui nii teed — siis saad 100 aastat — wanaks! —

Raljad.

Korteri üürija: „Palju ja tahad selle kveraputkasuguse korteri eest“?

Korteri andja: „Kolmkümmend rubla kuus, kui teie ei hammusta“!...

Karwa pealt: „Karwa pealt pidin mina wiimisel wäljanäitufel esimest auuhinda saama“...

„Kuidas nii“?...

„Sellepärast, et esimese auuhinna saaja minu kõige lähem naaber oli!...“

Testament: „Ma olen teid, auustatud notariuse herra, sellepärast enda juurde palunud et enne surma oma waranduse üle testamenti walmis teha. Olge nii lahked, istuge ja kirjutage: „Esimene punkt: oma õdedele ma midagit pärida ei jätta; teine punkt: oma wendadele niisama...“

„Aga olge head — mikspärast teete teie niisuguseid tingimisi“?....“

„Ja just sellepärast, et mull kopikatti hingetaga ei ole ja praegu alles selle üle oma pead pean murdma — kuidas teile teie töbwaewa — ära maksta“!....“

МАСТЕРЪ И НАСТРОЙЩИКЪ
разнаго рода

МУЗЫКАЛЬНЫХЪ ИНСТРУМЕНТОВЪ

Ф. А. СМІРНОВЪ

въ г. Нарвѣ, Вышгородская ул., д. Белленъ.

**МАГАЗИНЪ МУЗЫКАЛЬНЫХЪ
ИНСТРУМЕНТОВЪ.**

Большой выборъ: Мандолинъ, Цитръ,
Гармоній, Балалаекъ, Скрипокъ,
Альты, Виолончели, Контробасъ,
Гитары и пр. и принадлежностей
къ нимъ.

СТРУНЫ ЛУЧШАГО КАЧЕСТВА.

Настройка, Роялей, Піанино, Форте-
піано и Фисгармоній добросовѣстное испол-
неніе, умѣренная плата, многолѣтняя практика.

ГУНГЕРБУРГЪ, Матроскій пер., д. Сомпа № 10.

Kes soovib omale mistikugust
muusikariista: wiulit mandolini,
tšitrit, harmonikat, balalaikat,
gittari, alti, konterpassi ehk wio-
lontseli osta — see tulgu

F. A. Smirnowi

Муусика riistade

magasini, mis

Narwas, Suures uulitsas, Belleni

majas on ja waligu just seda wälja mis
talle meeldib! Parandan igasugust mängu
riistu; jäädan klaveriisi, orelisi ja muid
keele pillisi healele. Hinnad odawad —
töö tubli — muud kui tule ja waata! —

Hungerburis wõetakse tellimisi wastu:
Matrosi uulitsas, Sompe majas № 10.
Kuupakkimult F. A. Smirnowi.

Dn kellelgi uut kübarat, mütsi, wihmakuube,
kindaid, kraesid, manisshaid, mansetta,
nõõpa, sigaritoosa, märkuse raamatukefi,
päewa wõi wihmawarjusi, jalutus keppisi,
talwets ka kasukaid, kraesid, muhwitšid, futjarite
mütsiisid waja — see tulgu

L. S. Kopp'e

**kübarate ja kasukate kaup-
lusesse,**

mis Narwas, Westerswalli uulitsas, Brasje
majas on ja waligu oma südame soowi järele
kraam wälja. Kõige auustusega L. S. Kopp.

Narwas, Kreitseri majas, P. Dokukini poe wastu
on null täieline

walmis-pesu kauplus

kus tellimise peale omast kui ka tellija riidest igasugu
meeste ja naesterahwa peju saab walmistatud, ümber
tehtud, jne. Oma tödtua töttu on null wõimalik kõi-
tšugu peju, palju odawam müüa, kui mujal. Töö saab
ruttu, korralikult ja hästi tehtud. Proowid on kaup-
luses alati näha.

Kuupakkimult A. Jurkanow.

Piigistab kedagit saabasinast, wajutab wei-
kest warbast, õõrub konfast, — nii et ta
päewal ei õõsel rahu ei saa — see tulgu

P. Johanson'i

uude saapa ja jalawarjude magasin,

mis Narwa linnas, Wiru uul.

Milleri majas № 18, Põder'i
raamatukaupluse ligi on ja lastu
mõõdu järele omale tublid saapad
teha mis ei „nina“, warbast, ega konfast —
mitte ei piigista! Ka on juurel wäljawalikul
igasugusi saapaid, lamassiisi, kalossiisi ja laste
saapaid, alati walmis saada.

M. Usharow'i

uurija kella kauplus,

Narwas, suures uulitsas, Kortsi majas on jälle
uuesti saanud suures wäljawalikus kulb-ja hõbe-uurisi,
kulb ja hõbe ilu-ja ehte-asju. Ka saawad uurid hästi
ja odawalt parandatud. Hinnad wäga odawad, kraam
tubli ja töö auus.

Palun lahkeste waatama tulla

M. Usharow.

F. Nikolai

Narwas, Suures uul.,
Otto majas
soowitab

kõige suuremas väljawalikus

Triumpf' Saksamaa Singeri ja
kõiksugu uuema sisetemiga

õmbluse masinaid,

kudumise masinaid ja

jalg- * *

rattaid,

kui ka nende

üksikuid jägusid.

Narwas,

Maaler J. Retsniku

Wärwi tapeeti ja paberi kaupluses

Uuest saadud tapeetid.

soowitab kõik sugu värwid, elid, eli ja spiiiritus lakid, peeglid, peegli klaasi, akna klaasi, pinslid, prongsid ja nende tar. Enne soowi taarta õli värwi pilt, pilbi raami liistusiid pappi walged ja wärwilist, wiuli gitare ja tšimkl keeled j. n. e. Kala püüdmise tarwitused ja muud pudu kaupasi.

Puusfärgi ehted paberist ja plekist wälja presituid topsub ja kae rauad, kalinkori j. n. e. Ka on ilustusiid frantsid medal ja kuitatud woosidest. Maaldre silbi maalimise ja pilbi raamimise tööd saawad alati heaste tehtud. Hinnad 20% alandatud.

Parandan ja puhastan kõiksugused tasku nurid, seinakellad, mängu kastid j. n. e. Et mina ise kõik need praktiliselt teen — siis on töö hea ja hinnad odawad: Narwas, Joahimsthälis Suures uulitsas, Graßmandorfi majas.

J. Arumel.

Kõiksugused puuseppa ja raudseppa tööd saawad hästi ja odawaste Tšhornajöel, Olgina mõisa maa peal walmistud, iseäranis aga

suruuiad ja raudristid.

Wenmaksed G. ja M. Shwarts.

Prowiseri

J. A. Andersoni

Narwa Apteki magasin

Suures uulitsas, Kurshini majas

soowitab suures väljawalikus igasugu pesu- ja triikimise, tua- ja kõõgi tarwitusi, kerofini ja bensini kõõkisi, elektri kellasid, aia-ilutulesid ja kõiksugu maja tarwitusi, mettal frantsid, later- nad j. n. e.

2-se Wene tulekahju kinnituse seltsi agent;

Pühapäiwiti on magasin kell 12 — 7 õhtu lahti.

Prowiser

W. D. Frolow'i

Aptegi magasin,

Narwas, Joaorus, Suures uulitsas.

soowitab suures väljawalikus ime odawa hindadega, waablatud ja wärwitud maja nõusi, kerofini ja bensini kõõkisi, lutita—kerbu—prusata—ja toide mõitwaid pulb- rissi, pesukiwi, lamföli, wäljamaa buri, meresoola iga- sugu numbrialusid prillisi, kerged jalandub, õlekübarat: tšileri lakki ja politure, riide ja willawärwisi, mängu- riistad, kingitused, pesutrad, maniskad, kalstüübid j. n. e.

Enne Jõuluid ilmub tuuma- lam lendleht „Mõtte wiikul“ telest järgmist nimetame: „Kallil Jõel“ — „Jõulud“ — „Elu wahutawail woogudel“ jutt. — „Kas nii?“ — „Kah wõrdlus!“ — „Ei ole halt“ laul. — „Ei leita“ laul. „Õnnemaa“ „Seadusline kirjutus“ „Kuidas muudes maades armupettust kätte maksetakse“ — „Mine ära“ laul; „Näpunnäited“ „Aljad—ja—seba kõik ainja 3 koptila eest!“

Kellel 25 kop. raha on see saab minu käest — 4 raamatut: „Õnne hallikal“ „Kus on õnn?“ — „Siin on õnn“ ja „Tuule-tiiwul“. Üksikult makswad need 38 kop.! Makside eest jaadan nad igale poole—koju kätte! E. M. Frandorf. omas raamatu kaup. Narwas.